

Shelter in Place

Nora Roberts

Copyright © 2018 Nora Roberts

Toate drepturile rezervate

Lira®

Lira și Cărți romantice sunt mărci înregistrate ale

Grupului Editorial Litera

O.P. 53; C.P. 212, sector 4, București, România

tel.: 031 425 16 19; 0752 101 777

e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteți vizita pe

www.litera.ro/lirabooks.ro

Lungul drum spre mâine

Nora Roberts

Copyright © 2018 Grup Media Litera

pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Adriana Marcu

Corector: Păunița Ana

Copertă: Flori Zahiu

Tehnoredactare și prepress: Ioana Cristea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ROBERTS, NORA

Lungul drum spre mâine / Nora Roberts;

trad.: Diana Țuțuianu - București: Litera, 2018

ISBN 978-606-33-3009-4

I. Țuțuianu, Diana (trad.)

821.111(73)-31=135. 1

NORA ROBERTS

Lungul drum spre mâine

Traducere din limba engleză

Diana Țuțuianu

În amintirea bunicii mele cu părul roșu aprins

Partea întâi

Pierderea inocenței

Nici un fel de sentiment de vinovăție nu poate compensa pierderea liniștii depline a minții care caracterizează inocența și virtutea; și nici nu poate sta în balanță cu răul, oroarea, depresia pe care, la rândul ei, vinovăția ni le strecoară în suflet.

HENRY FIELDING

capitolul 1

Era vineri, 22 iulie 2005, când Simone Knox comandă o Fanta mare – de portocale – la pachet cu niște bombonele gumate și o cutie de pop-corn. Această alegere, de fapt cea obișnuită când se ducea să vadă un film, îi schimbă și, foarte posibil, chiar îi salvă viața. Și cu toate astea, nu avea să mai bea vreodată Fanta.

Dar în acest moment nu voia altceva decât să se așeze confortabil în fotoliul din cinematograful împreună cu prietenele ei cele mai bune, *best friends for-EVER*, cum ar veni, și să se piardă în întuneric.

Căci viața ei, în momentul de față și cu siguranță pentru tot restul verii – și poate pentru totdeauna, era de cel mai mare rahat posibil.

Băiatul pe care îl iubea, băiatul cu care se întâlnise în ultimele șapte luni, două săptămâni și patru zile – cu el și cu nimeni altcineva –, băiatul pe care și-l închipuia alături de ea în ultimul an de liceu ce urma – mână în mână și inimă lângă inimă – o părăsise.

Printr-un SMS:

am terminat-o cu tine k tb să fiu cu cineva care vrea să fie cu mine în toate sensurile și asta nu ești tu deci asta a fost hai pa

Sigur nu vorbea serios, nu avea cum, astfel că încercase să îl sune – doar că el nu-i răspunsese. Așa că se umilise și îi trimisese trei SMS-uri.

Pe urmă intrase pe pagina lui de MySpace. Umilința era un cuvânt prea slab ca să descrie ce suferise.

Am schimbat modelul mai vechi și DEFECT cu unul nou și foarte tare.

Respect pentru oamenii și cărți

Adio, Simone!

Bună, Tiffany!

Am scăpat de-o RATATĂ și acum sunt gata să petrec toată vara și ultimul an de liceu cu cea mai tare tipă din promoția 2006.

Postarea aceasta – cu poze – primise deja comentarii. Și chiar dacă era destul de deșteaptă să-și dea seama că el îi pusese pe prietenii lui să spună chestii nasoale despre ea, asta nu o făcea deloc să simtă mai puțin înțepăturile din inimă sau să scape de rușine.

Așa că jelise zile întregi. Se bucurase de sprijinul necondiționat și indignarea justificată a celor două prietene apropiate. Se făcuse foc și pară când soră-sa mai mică făcuse mișto de ea, se târâse la slujba de vară pe care o avea și la orele de tenis de la club pe care maică-sa insistă să le facă.

Un SMS de la bunică-sa o făcuse să bufnească în plâns. Căci indiferent dacă CiCi era în Tibet să mediteze cu Dalai Lama, în Londra la un concert Rolling Stones sau în studioul ei de pe Tranquility Island, pictând, mereu găsea o cale prin care să afle tot ce mișca.

Știi că acum suferi și că durerea îți este cât se poate de reală, așa că te îmbrățișez, comoara mea. Dar stai să treacă numai câteva săptămâni și îți vei da seama că nu a fost decât un dobitoc și-atât. Dă-l dracului și namaste.

Ei nu i se părea că Trent era un dobitoc (deși și Tish și Mi fuseseră de acord cu CiCi). Poate că se descotorosise de ea ca de o măsea stricată, și încă și mai urât – nu mai fiindcă nu era dispusă să o facă cu el. Pur și simplu nu era gata să o facă. Și în plus, Tish o făcuse cu fostul ei prieten – după balul bobocilor – și pe urmă încă de două ori, și tot o părăsise.

Cel mai rău era că încă îl iubea pe Trent și în inima ei disperată de șaisprezece ani știa că nu va mai iubi

niciodată pe nimeni, chiar pe nimeni. Chiar dacă își făcuse bucatele mici paginile din jurnal unde își exercisase semnăturile viitoare – Doamna Trent Woolworth, Simone Knox-Woolworth, S.K. Woolworth – și pe urmă le dăduse foc împreună cu toate fotografiile pe care le avea cu el la grătarul de pe terasă în cadrul unei ceremonii feministe cu prietenele ei, tot îl iubea.

Dar, după cum îi repetase Mi, trebuia să trăiască, chiar dacă o parte din ea își dorea să moară, așa că își lăsase prietenele să o târască la film.

Se săturase să stea îmbufnată în camera ei și nici nu avea chef să colinde prin mall cu maică-sa și cu soră-sa cea mică, așa că varianta cu filmul fusese câștigătoare. Și la fel și Mi, căci era rândul ei să aleagă, așa că Simone trebuia să îndure un film SF numit *The Island* pe care Mi era înnebunită să îl vadă.

Pe Tish nu o deranjase alegerea. Ca viitoare actriță, avea senzația că orice film sau piesă la care mergea era o datorie și un fel de pregătire pentru cariera ei. Plus că Ewan MacGregor era în top cinci actori mișto preferați.

– Hai să ocupăm locuri. Vreau unele ca lumea.

Mi, delicată, fără forme, cu ochi negri, dramatici, și părul negru tuns scurt, își luă pop-cornul – fără aromă artificială de unt – băutura și bombonelele ei favorite M&M cu alune.

Împlinise șaptesprezece ani în mai, ieșea rar cu băieții căci în momentul de față prefera mai degrabă să învețe și nu era socotită chiar o tocilară numai datorită însușirilor remarcabile de gimnastă și locului solid pe care îl ocupa cu mândrie în echipa majoretelor.

Din nefericire, cea a cărei căpitan era una, Tiffany Bryce, amatoare de prietenii altora și mare panaramă.

– Trebuie să mă duc la baie, spuse Tish și își puse snack-urile – pop-corn cu dublă aromă artificială de unt și bombonele Junior Mints – în brațele prietenelor ei. Vă găsesc eu.

- Să nu pierzi vremea cu părul și cu machiajul, o avertiză Mi. Oricum nu o să le vadă nimeni după ce începe filmul.

Și oricum era deja perfectă, se gândi Simone în timp ce bălângănea cutia cu pop-corn a lui Tish în drum spre una dintre sălile din DownEast Mall Cineplex.

Tish avea părul lung, castaniu și mătăsoș - cu șuvițe aurii făcute la coafor, fiindcă maică-sa rămăsese undeva în anii cincizeci sau ceva. Avea fața - lui Simone îi plăcea la nebunie să studieze fețe - un oval clasic la care se adăuga farmecul jucăuș al gropițelor, iar gropițele apăreau ca să farmece audiența deseori, căci Tish găsea mereu un motiv să zâmbească. Simone se gândea că și ea ar fi zâmbit la fel de des, dacă într-o bună zi s-ar fi trezit înaltă și cu forme, cu ochi albaștri și gropițe în obraji.

Pe deasupra, părinții lui Tish îi susțineau pe deplin ambiția de a face o carieră în actorie. Așa că în mintea lui Simone, fata avea totul. Era frumoasă, deșteaptă, cu personalitate și niște părinți ca lumea.

Dar Simone tot o iubea pe Tish.

Ele trei își făcuseră deja planuri - pe care deocamdată le țineau secrete, căci părinții lui Simone habar nu aveau - să-și petreacă vara de după absolvire la New York. Poate că aveau chiar să se mute acolo - cu siguranță ar fi fost mult mai tare decât Rockpoint, Maine. Simone avea impresia că și o dună de nisip în Sahara trebuia să fie mai tare decât Rockpoint, Maine. Darămite New York? Lumini strălucitoare, mulțimi de oameni.

Libertate!

Mi putea să învețe la Facultatea de Medicină la Columbia, Tish putea să facă Facultatea de Teatru și să se ducă la audiții. Iar ea... putea să studieze și ea ceva.

Ceva care să nu fie dreptul, așa cum voiau părinții ei complet învechiți. Ceea ce, desigur, nu era de mirare, dar era în schimb atât de patetic și de cliché dat fiind că tatăl ei era un mare avocat.

Ward Knox avea să fie dezamăgit, dar asta era.

Poate că se avea să se îndrepte spre Facultatea de Arte și să ajungă o pictoriță faimoasă precum CiCi. Asta i-ar fi scos fără îndoială din minți pe ai ei într-un mare fel. Și, ca și CiCi, să-și ia iubiți și pe urmă să scape de ei după bunul ei plac. (Când avea să se simtă în stare.)

Așa, ca să-l învețe minte pe Trent Woolworth.

- Revino! se răsti Mi și îi dădu un cot.

- Ce? Sunt chiar aici.

- Ba nu, ești în Zona Gândurilor lui Simone. Hai, revino și distrează-te!

Poate că îi plăcea să se afle în ZGS, dar...

- Trebuie să deschid ușa cu puterea minții fiindcă am amândouă mâinile ocupate. OK, gata. M-am întors.

- E fascinant să ai de-a face cu mintea lui Simone Knox.

- Trebuie să o folosesc numai pentru a face bine și să mă abțin să o transform pe Tiffany într-o mazăgă de panaramă ce este.

- Nu e nevoie. Deja are creierii mazăgă de panaramă.

Prietenele, se gândi Simone, știau mereu ce trebuiau să spună. Avea să se întoarcă în lumea reală cu Mi - și cu Tish, atunci când Tish binevoia să nu-și mai aranjeze atâta părul și machiajul deja perfecte și ieșea de la baie - și să lase ZGS în urmă.

Vineri seara la film însemna să intri într-o sală deja pe jumătate plină. Mi ocupă trei locuri chiar în centrul sălii și se așază pe al treilea de la culoar pentru ca Simone - care suferea încă - să poată sta între ea și Tish, ale cărei picioare mai lungi îi rezervaseră locul de la margine.

Mi se foi pe scaun. Deja calculase că mai aveau șase minute până se închideau luminile.

- Trebuie să mergi mâine la petrecerea lui Allie.

Din ZGS se primi un mesaj.

- Nu sunt încă gata pentru o petrecere, și știi că va fi și Trent acolo cu Tiffany aia și cu mintea ei de panaramă.

– Tocmai asta e, Sim. Dacă nu te duci, toată lumea va crede că te ascunzi, că încă nu ți-a trecut.

– Păi mă ascund și nu mi-a trecut.

– Tocmai asta e, insistă Mi. Nu trebuie să-i dai satisfacție. O să mergi cu noi – Tish vine cu Scott, dar e de treabă – și o să te îmbraci cu ceva supertare și o să o lași pe Tish să te machieze, că se pricepe. Și o să te comporți ceva de genul – cine, ce, ăla? Știi că ți-a trecut și nu mai ai nici o treabă. Te porți așa ca să vadă toată lumea asta.

Simone simți cum ZGS era gata să o atragă înspre ea.

– Nu cred că sunt în stare. Tish e actrița, nu eu.

– Ba tu ai jucat rolul lui Rizzo în *Grease* când am pus în scenă musicalul, astă-primăvară. Tish a fost o Sandy fabuloasă, dar și tu ai făcut o Rizzo de excepție.

– Asta pentru că am luat lecții de dans și fiindcă mă pricep puțin și la cântat.

– Ba cânti foarte mișto – și te-ai descurcat absolut minunat. Așa că poți să fii Rizzo la petrecerea lui Allie, știi ce vreau să spun, adică superîncrezătoare în tine și sexy și să le-o tragi.

– Nu știu, Mi.

Dar deja își putea imagina scena. Cum Trent avea să o vadă așa superîncrezătoare în sine și sexy și le-o trăgea și o voia din nou.

Atunci apăru Tish în grabă, se aruncă pe scaunul ei și o apucă pe Simone de mână.

– Stai liniștită, nu cumva să o iei razna acum!

– De ce s-o iau... O, nu. Te rog!

– Târfa își dă cu ruj pe bot și nemernicul ăla stă în fața toaletei pentru femei ca un câine credincios.

– Rahat! spuse Mi prinzând-o pe Simone de braț. Poate se duc la unul dintre celelalte filme.

– Ba nu, vin încoace, că așa e soarta mea. De rahat, superrahat și megarahat până la capăt.

Mi o strânse și mai tare.

– Nici să nu-ți treacă prin cap să pleci. Te-ar vedea, și atunci te-ai simți ca o ratată. Și nu ești o ratată. Așa

că poți să zici că e repetiția generală pentru petrecerea lui Allie.

– Merge și ea? sări Tish arătându-și instantaneu gropițele din obraji. Ai convins-o tu?

– Mă ocup. Stai așa, spuse Mi întorcându-se exact cât era nevoie să vadă intrarea. Stai așa, șuieră ea când simți brațul lui Simone tremurând sub palma ei. Nici să nu te uiți la ei, da? Suntem noi aici cu tine.

– Aici cu tine, acum și pentru totdeauna, repetă și Tish și strângându-i mâna. Suntem pur și simplu un... un zid de dispreț. Ai înțeles?

Și-atunci trecură pe lângă ele, blonda cu o cascadă de bucle pe spate și blugi trei sferturi mulați și blondul – înalt, atât de frumos și plin de mușchi – cel mai tare fundaș al echipei campioane Wildcats.

Trent îi zâmbi lui Simone cu zâmbetul acela al lui molcom care odinioară îi topise inima și intenționat îi trecu o mână lui Tiffany în jos pe spate, alunecând până pe fund și rămânând acolo. Tiffany întoarse capul; Trent îi șopti în ureche și aruncă o privire peste umăr. Rânji cu buzele acelea perfecte proaspăt rujate.

Cu inima frântă, cu viața pustie fără Trent, Simone avea totuși prea mult din bunica ei ca să îndure o asemenea insultă. Așa că rânji și ea la ei și ridică degetul mijlociu.

Mi izbucni într-un râs zgomotos.

– Foarte tare, Rizzo.

Deși inima frântă a lui Simone îi bubuia în piept, se sili să-i privească așezându-se trei rânduri mai în față și începură imediat să se mozolească.

– Bărbații nu vor altceva decât sex, spuse Tish sfătoasă. Și la urma urmei de ce nu ar vrea? Dar, când asta e tot ce urmăresc, nu merită să fii cu ei.

– Și noi suntem mai tari decât ea, spuse Mi întinzându-i lui Tish bombonelele mentolate și cola. Fiindcă ea nu mai are altceva.

– Ai dreptate.

Poate că ochii o înțepau puțin din pricina lacrimilor, dar în inimă simțea o arsură, și arsura aceea era precum fierul încins pe o rană deschisă – vindecătoare.

- Merg și eu la petrecerea lui Allie.

Tish începu să râdă – intenționat batjocoritor și foarte sonor. Suficient încât să o facă pe Tiffany să se întoarcă spre ele. Zâmbi larg către Simone.

- O să-i dăm gata.

Simone își băgă cutia de pop-corn între picioare ca să le poată lua pe amândouă prietenele ei de mână în același timp.

- Vă iubesc, fetelor.

Până să se termine avanpremierele, deja nu se mai uita la siluetele aflate trei rânduri mai jos. Aproape. Se așteptase să se cufunde în gânduri în timpul filmului – de fapt, chiar plănuse să facă asta –, dar se trezi prinsă de acțiune. Ewan MacGregor era *absolut* de vis și îi plăcea felul în care personajul lui Scarlett Johansson se dovedea atât de puternic și curajos.

Dar după cincisprezece minute își dădu seama că mai bine s-ar fi dus mai devreme la baie cu Tish – chiar dacă asta ar fi însemnat o întâlnire dezastruoasă cu Tiffany care se ruja acolo – sau măcar ar fi trebuit să nu se grăbească atâta cu Fanta aia.

După douăzeci de minute, cedă.

- Trebuie să fac pipi, șopti ea.

- Hai, măi! șopti Mi înapozi.

- Vin repede.

- Vrei să merg cu tine?

Clătină din cap înspre Tish, îi întinse ce mai rămăsesse din pop-corn și Fanta să le țină.

Trecu pe lângă ea și pe urmă o luă repede în sus pe culoar. După ce o luă la dreapta, se grăbi spre toaleta femeilor și deschise ușa larg. Nu era nimeni acolo, deci nu trebuia să aștepte. Ușurată, intră într-o cabină și își lăsă gândurile să-i umble haihui în timp ce își golea vezica.

Făcuse față situației. Poate CiCi avusese dreptate. Poate că era într-adevăr prea băgată în chestia asta ca să-și dea seama că Trent nu era decât un dobitoc. Dar era și atât de nemaipomenit de drăguț și avea zâmbetul acela care... și...

- Nu contează, murmură ea. Și dobitocii pot fi drăguți.

Și totuși, se gândi în timp ce se spăla pe mâini și se studia în oglinda de deasupra chiuvetei. Nu avea buclele lungi și blonde ale lui Tiffany, nici ochii ei albaștri și strălucitori și nici trupul acela ucigător. Era, din câte se vedea cu ochiul liber, o fată pur și simplu obișnuită.

Cu un păr șaten obișnuit pe care maică-sa nu o lăsa să îl strice cu șuvițe. Dar stai să ajungă la optsprezece ani și va face exact ce-o să aibă chef cu părul ei. I-ar fi plăcut să nu și-l fi strâns așa într-o coadă de cal, căci brusc se simți ca și cum ar fi avut doar doisprezece ani. Poate că trebuia să îl tundă. Să își facă țepi, să-l dea cu gel. Poate.

Avea gura prea mare, chiar dacă Tish spunea că este sexy, ca Julia Roberts.

Ochi căprui, dar nu adânci și dramatici ca ai lui Mi. Pur și simplu căprui, de aceeași nuanță ca și părul ei stupid. Sigur că Tish, fiind așa cum era Tish, spunea că au culoarea chihlimbarului. Dar și aceasta era doar o comparație ce exprima în mod frumos nimic altceva decât culoarea maro.

Nici asta nu conta. Poate că era absolut obișnuită, comună, dar măcar nu era falsă. Cum era Tiffany, al cărei păr era și el șaten pe sub decolorant.

- Eu nu sunt falsă, spuse ea în oglindă. Și Trent Woolworth e un dobitoc. Tiffany Bryce e o panaramă și o târfă. Amândoi pot să se ducă dracului.

Dând din cap hotărâtă, ridică bărbia și ieși din baie.

Crezu că zgomotele puternice – ca de artificii – și țipetele erau în film. Începu să se mustre că stătuse atâta și ratase vreo scenă importantă și grăbi pasul.